EDUCAȚIA INCLUZIVĂ PRIN ACTIVITĂȚILE OUTDOOR

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.9 BUZĂU

Prof. educație timpurie ANTEMIR ANCUȚA

Prof. educație timpurie COMAN MARINELA

Grădinița cu Program Prelungit nr. 9 Buzău se evidențiază prin abordarea educației din perspective diferite, fiind singura unitate din judet care dispune de 4 direcții de invățare: tradițional, Waldorf, Step by step, Clase de Inspirație Finlandeză, care cooperează pentru a integra în activitățile de zi cu zi toți copiii, inclusiv copiii cu nevoi speciale sau cei cei proveniți din medii defavorizate.

În decursul anilor a existat o preocupare permanentă pentru derularea unor proiecte şi desfăşurarea de diferite activități care au avut drept țintă segmentul copiilor defavorizați, cu nevoi speciale sau care manifestă dificultăți de adaptare şi probleme emoționale.

În sensul integrării copiilor cu nevoi speciale, am promovat politici şcolare care să permită egalizarea şanselor în educație şi a unor strategii de valorificare a diferențelor individuale pentru a le transforma în resurse pedagogice, am colaborat cu părinții şi comunitatea locală prin derularea de proiecte educaționale ,,Diferiți, dar impreună”, ,,Copil ca tine sunt şi eu, ,,Toți diferiți, toți egali”, ,,Hai să fim prieteni”).

În domeniul integrării copiilor de etnie rromă am colaborat cu Asociația Vox Civica care este o organizație nonguvernamentală la nivel național ce militează pentru multiculturalitate, toleranță şi diversitate în comunitățile multietnice. In cadrul proiectului ,,A doua şansă”, copiii rromi de varstă preşcolară au participat la activități educative alături de copiii gradiniței, în scopul eliminării barierelor de acceptare şi comunicare, de deschidere a viziunii părinților de etnie rromă pentru integrarea copiilor acestora în invățământul de masă.

· În contextul crizei provocate de războiul din Ucraina, când multe familii ucrainiene, în special mame cu copii, şi-au găsit refugiul în oraşul Buzău, am participat ca voluntari la integrarea lor în comunitate în cadrul Centrului pentru refugiați ucrainieni, organizând diverse activități prin care copiii să depăşească drama şi traumele provocate de cele prin care au trecut.

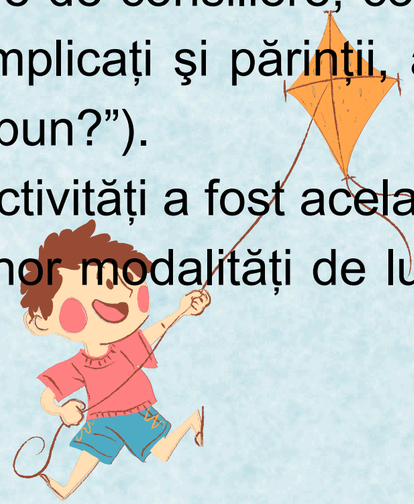

În scopul prevenirii abandonului şcolar, dar şi în scopul educației remediale a copiilor proveniți din comunități sărace, am inițiat şi desfăşurat activități în cadrul programelor educaționale ,,Grădinița de vară”, ,,Ateliere de Vară – Şotron” în colaborare cu Asociația OvidiuRo, care au avut drept țintă sprijinirea copiilor în vederea recuperării şcolare şi ameliorării dificultăților de învățare pentru îmbunătățirea ratei succesului şcolar.

În domeniul integrarii copiilor cu deficit emoțional cauzat de situația familială (copii proveniți din familii monoparentale, copii cu părinți plecați la muncă în străinătate, copii crescuți în familii dezorganizate, copii de alte naționalități ai căror părinți lucrează în România), precum şi a celor care au resimțit mai acut efectele traversării perioadei pandemice, am derulat proiecte şi activități variate în scopul diminuării disconfortului emoțional creat de situațiile mai sus menționate.

În vederea conştientizării de către părinți a problemelor de adaptare şcolară a copiilor cu dificultăți de învățare, am desfăşurat ore de consiliere, conferințe pentru părinți, ateliere cu părinții, zile ale Porților deschise, sărbatori în care au fost implicați şi părinții, am desfăşurat cursuri de formare pentru părinți (,,Educam aşa!” , ,,Cum să devin un părinte bun?”).

Scopul acestor activități a fost acela de a le oferi părinților o îndrumare specializată în recunoaşterea problemelor şi prezentarea unor modalități de lucru care să conducă la o ameliorare şi rezolvare a dificultăților de adaptare întâmpinate.

EDUCAȚIA OUTDOOR

-CONCEPTE TEORETICE

-OBIECTIVE
-CARACTERISTICI

ORGANIZAREA SPAŢIULUI

DESPRE EDUCAȚIA OUTDOOR

Conceptul de ,,outdoor education”sau educație în aer liber este o noțiune ce vizează o educație bazată pe experiențe și activitate practică desfășurată în afara grupei, în aer liber. Aceasta se bazează pe filozofia, teoria și practica educației experiențiale, a educației ecologice și educației pentru mediu, dezvoltându-le copiilor înțelegerea şi aprecierea de sine a celor din jur şi a lumii naturale.

Educația de tip outdoor este o formă organizată de învățământ care îl pregătește pe copil pentru viață și care se desfășoară în aer liber. Aceste activități outdoor se desfășoară în natură și nu au ca finalitate rezultate palpabile cum ar fi diplomele, ci schimbări vizibile la nivelul comportamentului copiilor.

Învățarea outdoor nu înseamnă doar un nou loc al învățării, ea presupune o schimbare de abordare, de viziune asupra desfășurării activităților, o nouă filozofie de acțiune, o nouă perspectivă asupra învățării, o permisivitate ridicată pentru achiziția experiențială și prin punerea în situație. Învățarea prin descoperire, învățarea din propria experiență este una trainică, iar locul ideal pentru acest tip de învățare este spațiul deschis şi nelimitat pe care-l oferă natura.

Educația outdoor este cea care facilitează procesul de integrare a copiilor care întâmpină dificultăți de învățare, de exprimare și relaționare prin faptul că oferă un climat diferit ce permite copiilor să devină mai motivați, mai dornici de relaționare, simțindu-se mai liberi , mai puțin încorsetați de rigorile spațiului din sala de grupă. Această ,,libertate a spațiului”contribuie major la dezvoltarea personală atât a celor care o aplică – cadrele didactice, cât mai ales a copiilor, la dezvoltarea spiritului de echipă . Conexiunile multiple, diverse și active care se realizează între copii, între copii și cadrele didactice duce la creşterea gradului de participare activă în organizarea și desfășurarea unei activități, la creșterea spiritului civic in rândul ambelor categorii de participanți, a toleranței și altruismului , la diminuarea stărilor conflictuale și la corectarea modului de rezolvare a acestora. Educația outdoor ofera nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură atât copiilor cât și cadrelor didactice un confort psiho-emoțional necesar parcurgerii cu succes a tuturor momentelor zilei, oferind relaxare și liniște.

Perioada preşcolară este una de rapide achiziții intelectuale, de dezvoltare a gândirii copilului, astfel că pentru o bună integrare a copilului, inclusiv a celui cu nevoi speciale, este necesar să exploreze, investigând lumea şi proprietățile sale în vederea îmbogățirii senzațiilor şi percepțiilor. Bogăția de informații oferite de mediul înconjurător copilului, constituie o bază importantă pentru formarea unor reprezentări clare despre obiectele lumii reale. Perceperea componentelor mediului prin antrenarea tuturor analizatorilor ajută copilul să diferențieze însuşirile caracteristice ale acestora, să-şi formeze treptat reprezentările respective, le dezvoltă spiritul de observație.

În procesul cunoaşterii mediului copiii depun efort intelectual susținut, deoarece observarea obiectelor şi fenomenelor îi pune în situația de a analiza, de a sintetiza, de a compara, de a generaliza, etc. Sub îndrumarea educatoarei începe să se dezvolte capacitatea preşcolarilor de a cerceta şi de a dezvălui relațiile cauzale dintre obiecte, stimulând gândirea divergentă. De la curiozitatea spontană se trece la o activitate intelectuală intensă, cu caracter conştient. Din cauza experienței limitate, preşcolarul poate ajunge uneori la legături greşite, neconforme cu realitatea, dar, treptat, prin procesul de cunoaştere organizată, gândirea copilului este dirijată spre înțelegerea cauzelor şi pe baza observării unor manifestări concrete.

În strânsă legătură cu dezvoltarea gândirii copilului preşcolar are loc şi dezvoltarea limbajului acestuia. Contactul cu obiectele lumii reale şi cu relațiile dintre ele constituie sursa cea mai importantă a îmbogățirii şi activizării vocabularului, a formării unei exprimări orale coerente şi corecte din punct de vedere gramatical, fonetic şi lexical.

Activitatea intelectuală intensă în cadrul procesului de cunoaştere a mediului înconjurător stimulează formarea la copii a unor deprinderi de muncă intelectuală, bază temeinică pentru integrarea acestora în şcoală. Paralel cu aceste deprinderi încep să se manifeste interese cognitive tot mai largi care vor ajuta să pătrundă mai adânc în relațiile dintre fenomene. Observarea sistematică a dezvoltării şi schimbării în timp a plantelor, a creşteri animalelor, a succesiunii anotimpurilor, a fenomenelor naturale specifice fiecărui anotimp, îi ajută pe copii să perceapă, să sesizeze interdependența dintre fenomenele naturale şi sociale, dintre natură şi om, dintre om şi societate, înlăturând posibilitatea de a interpreta lumea în mod eronat.

Un aspect important al educaţiei outdoor este acela că aceasta răspunde atât nevoilor de bază ale copilului, cât şi celor care îl particularizează în grupul din care face parte:

Nevoia de a fi respectat	- derularea de diferite activități în aer liber încurajează copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simţi în centrul atenţiei și va simți că deciziile sale contează pentru ceilalți
Nevoia de a fi responsabil	activităţile outdoor permit copilului oportunitatea de a primi diferite sarcini, responsabilităţi pentru atingerea scopului propus (spre exemplu, dacă se optează pentru o activitate de ecologizare, un copil poate primi sarcina de a curăţa pomii, un altul sarcina de a uda florile) important este însă, ca prin comunicarea cu copilul, educatorul să-i transmită acestuia sentimentul că prin ceea ce întreprinde el, mediul va fi mai curat, astfel el va conştientiza că are o responsabilitate faţă de protejarea acestuia

Nevoia de a fi activ	-implicarea în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice, aduce numeroase beneficii dezvoltării fizice, psihice ale copilului. Jocul fiind activitatea fundamentală a copilului este important ca toţi copiii să fie stimulaţi în mod constant să se joace, să alerge, să participe la diferite activităţi în mod activ.
Nevoia de a fi inclus social	-poate cea mai importantă caracteristică a educaţiei outdoor este aceea că este o modalitate de succes de a depăşi unele dificultăţi ale copilului (psihice, fizice, sociale, emoționale sau economice), astfel încât acesta să fie inclus social, să simtă că aparţine unei comunităţi; se consideră ca mediul din interiorul grupei este mai degrabă unul competitiv, în timp ce cel din afara clasei este unul suportiv, care permite copiilor să se exprime, să relaționeze cu ceilalți, să colaboreze
Nevoia de a se simți în siguranță	interiorul sălii de grupă , a grădiniței este mult mai sigur pentru copii, în timp ce mediul exterior implică diferite riscuri şi situaţii neprevăzute care pot avea efect negativ.

OBIECTIVELE GENERALE ALE EDUCAȚIEI OUTDOOR

- Dezvoltarea abilităților socio-personale: îmbunătățirea muncii în echipă, îmbunătățirea relațiilor sociale, dezvoltarea competențelor de conducere, etc
- Dezvoltarea abilităților de management: organizare, coordonare, evaluare
- Oferirea unui cadru stimulativ de învățare
- Oferirea posibilității creării unui mediu relaxant si motivant în funcție de problema identificată – permite escaladarea unor nivele înalte de imaginație în vederea obținerii rezultatelor propuse.

Grădinița este cadrul propice în care preșcolarul acumulează cunoștințe, îşi dezvoltă abilitățile şi îşi formează deprinderi, aici este locul unde rutina, activitățile zilnice şi disciplinarea pozitivă contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalității copiilor. Toate aceste afirmații sunt adevărate, dar nu trebuie desconsiderate alte situații sau medii care acționează dincolo de sala de grupă.

În acest sens, educația outdoor este o fereastră de oportunitate în educație, cea care începe dincolo de ușa instituției școlare și se desfășoară în drumeții, excursii, ateliere de creație, activități sportive, activități practic-gospodărești, jocuri diverse, concursuri, incursiuni în lumea reală (pădure, cartier, parc, grădină, spațiu de joacă, spații culturale, comerciale, industriale etc.) și care este conexată la conținuturile curriculumului preșcolar, fiind un mediu de explorare, de aplicare, de verificare sau experimentare a unor cunoștințe și deprinderi.

CARACTERISTICILE EDUCAȚIEI OUTDOOR

- *Educația outdoor oferă posibilitatea contactului direct cu natura* - protecția mediului reprezintă un subiect de interes mondial, iar educația outdoor poate fi privită ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor şi comportamentelor față de mediu;
- *Educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare*-un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun „cei patru pereți ai unei săli de clasă" poate oferi copiilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional şi de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între copii, bazată pe sprijin reciproc;
- *Educația outdoor facilitează procesul de învățare al copiilor care întâmpină dificultăți*- astfel educația outdoor oferă un climat diferit de învățare ce permite copiilor care în mod uzual întâmpină dificultăți de învățare şi au un nivel scăzut de performanță şcolară, să devină motivați;
- *Educația outdoor duce la dezvoltarea personală* atât a celor care o aplic,ă dar şi a copiilor;
- *Educația outdoor contribuie la dezvoltarea spiritului de echipă*-conexiunea între copii- copii, copii-educatoare duce la creşterea gradului de participare activă;
- *Educația outdoor oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale şi mentale* care asigură bunăstarea societății.

ORGANIZAREA SPAȚIULUI EDUCAȚIONAL

Integrarea educației outdoor în cadrul învățământului preșcolar implică diferite etape, de la organizarea spațiului educațional şi planificarea procesului, până la implementare.

Învățarea în aer liber este o practică de predare care are loc în mod regulat în spații naturale și culturale aproape de sala de clasă, în incinta instituției (de exemplu într-o zonă dedicată activităților sportive, într-o grădină interioară) sau afară (în curtea grădiniței, în parc sau într-o grădină publică), facilitând învățarea interdisciplinară care adresează toate domeniile de dezvoltare.

Calitatea mediului exterior contează foarte mult pentru organizarea activităților de învățare. Copiii au mai multe șanse să se bucure și să se angajeze activ în activități dacă lucrează în medii flexibile, în care echipamentele pot funcționa în mai multe moduri (de exemplu, bile, cutii de nisip, turnuri construite de copii) și în care jocul este susținut mai activ.

Designul locului de joacă poate influența gândirea creativă și jocul imaginar, precum și dezvoltarea și abilitățile motrice ale copiilor la vârstă preşcolară.Este recomandat să se proiecteze cu atenție zonele de învățare în aer liber pentru a sprijini întreaga gamă de jocuri și activități ale copiilor. Astfel, pot fi create zone de activitate, la fel cum sunt cele pentru spațiul interior: o zonă liniștită, o zonă de activitate fizică, joc de manipulare/matematică, joc de construcții, joc de rol și artă, fiecare dotate cu materiale care să promoveze învățarea în aer liber.

Zona activităților de explorare
Ştiințe/Matematică

Numeroase abilități şi competențe pot fi dobândite de copiii preşcolari, inclusiv de cei cu nevoi speciale, atunci când sunt în contact direct cu elemente din natură, prin activități simple cum ar fi: observarea unor ființe/plante/animale/obiecte din mediul imediat apropiat, realizarea unor experimente bazate pe gândirea logică: rostogolirea obiectelor pe suprafețe înclinate, plutirea, căderea, umbre în diferite momente (ore) ale zilei, pot fi măsurate cupe de pământ sau diametrele trunchiurilor de copaci, se pot realiza exerciții de grupare după formă, mărime, culoare, cantitate, folosind obiecte din natură.

O altă idee ar fi să înființarea unui centru de știință și descoperire în aer liber, în care copiii să poată investiga materiale găsite în aer liber (de exemplu: diferite roci, frunze, bețe, păstăi, semințe) folosind lupe, foarfece etc. Copiii sunt ajutați să clasifice diferitele etape din viața plantelor pe care le găsesc sau să identifice locul în care planta se află şi în ce ciclu de creștere se găseşte.

Pe o tablă de scris montată pe un perete, copiii pot exersa scrierea cifrelor, şirul crescător/descrescător, pot să deseneze figuri geometrice, pot recunoaște culori, forma mulțimi etc.

Jocurile viu colorate desenate pe asfalt cu cifre (șotron, omida, labirint etc.) fac învățarea cifrelor mai ușoară și mai distractivă. Copiii pot exersa și în limba engleză cifrele executând diferite comenzi propuse de joc.

Zona jocurilor de construcție/ jocurilor de masă

Astfel de activități se pot desfășura cu succes în aer liber. După ce își alege trusa de construcție potrivită, copilul își continuă jocul, exprimându-se într-un mod original și creativ, inspirat din jurul său în realizarea construcțiilor. Activitățile sau materialele care permit copiilor să lucreze la abilitățile lor motrice fine includ: instrumente de construcție, materiale de construcție, materiale de scris, olărit. Pentru copiii mai mari, putem propune activități de cusut, prelucrarea lemnului sau confecționarea bijuteriilor, încorporând materiale naturale.

Spațiul de joacă în aer liber va încuraja jocul creativ dacă includem materiale de joacă neconvenționale, pe care copiii le pot folosi pentru construcții, precum cutii de carton reciclate, lăzi, țevi din PVC, cutii de lapte. Spațiile semiînchise (de exemplu case de joacă, forturi) care sunt o parte fixă a locului de joacă – sau construite de către copii - au tendința de a încuraja jocul. Este important să avem o vizibilitate bună a acestor spații şi posibilitatea de igenizare adecvată.

Zona centrului artă/muzică

Creațiile artistice trezesc emoții și sentimente foarte variate în sufletul copilului. Astfel, își pot exprima creativitatea având natura ca suport vizual, copiii transpunând în micile lor lucrări de artă realitatea înconjurătoare.
Ei își folosesc instrumentele de lucru din trusa personală pentru a realiza diferite lucrări: fie utilizând șevaletul unde pot lucra câte doi copii în același timp, fie pictând pereții/zidurile grădiniței, în prealabil delimitați cu ajutorul unor figuri geometrice - limitându-se la suprafața de lucru reprezentată de o anumită figură geometrică ce poate simboliza și denumirea unei echipe, sau desenând cu cretă pe astfalt.

Materialele naturale găsite în jurul lor ar putea fi utilizate într-o zonă de artă în aer liber, în care copiii pot urmări, desena, realiza fresce sau colaje cu aceste materiale.
Curtea grădiniței ne oferă un spațiu generos în care putem dansa și cânta în voie. O echipă poate cânta la instrumente muzicale, o alta poate improviza instrumente muzicale din diferite obiecte (cutii, sticle, oale, cratițe, linguri de lemn, bețe), unii pot cânta, alții pot bate din palme sau ține ritmuri variate.

Zona centrului Biblioteca

Poate fi organizată și în aer liber folosind canapele și fotolii din mușama sau pernițe din izopren personalizate, măsuțe cu scaune, table de scris (neagră, albă). Copiii pot ,,citi” diverse cărți sau pot formula propoziții simple și dezvoltate pornind de la ceea ce văd în jurul lor, pot exersa ,,scrisul”, fie pe foi la masă, fie cu ajutorul cretei sau markerelor la tablă. Așezați pe pernițe, copiii pot asculta povești ale educatoarei sau a altor colegi/invitați.
O zonă liniștită de interes în aer liber, de exemplu, ar putea consta în coșuri de cărți la umbra de sub un copac.

Citirea poveştilor în aer liber reprezintă o experiență deosebită pentru copii - mai ales când citim o poveste care discută despre vânt, soare sau alte elemente naturale. Oferiți cărți care ajută copiii să identifice viața sălbatică din natură. Dacă plantați se plantează o grădină, se pot crea etichete pentru diferitele flori, ierburi sau legume.
Mediul exterior poate fi folosit ca punct de pornire pentru subiecte de scriere/povestire creativă. De exemplu, copiii ies afară și își petrec timpul privind norii. Ei pot desena norii cu formele pe care le descoperă şi apoi să creeze o poveste despre imaginile pe care le găsesc în nori.

Joc de rol/ Dramatizare

Zona pentru jocul de rol în aer liber ar putea include ca recuzită pături, coșuri de picnic, vase din plastic și ustensile, care ar putea atrage copiii, dar puteți aduce elemente relevante pentru teatru pentru copiii (de exemplu, costume). De asemenea, se pot încorpora jucăriile tradiționale în aer liber în aceste zone de interes: instrumente de bucătărie, jucării cu roți, alte obiecte care promovează jocul imaginativ și interactiv (pentru copii mici); recuzite de teatru, dans sau muzică, de exemplu pentru un concert muzical sau spectacol de talente (pentru copii mai mari).

Nisip şi apă

Este un centru ce dă posibilitatea copiilor să învețe, să se relaxeze și să-și reprezinte tridimensional realitatea. Zona de nisipar ar trebui să dețină un spațiu generos în curtea grădiniței. Aici copiii găsesc sticluțe sau borcănele din plastic, bețișoare, pietricele, scoici, coji de nucă, dopuri de plută, capace și borcane, strecurători, lopățele sau alte forme de nisip.

Zona pentru activități de mişcare

Este important să includem echipamente care să îi ajute pe copii să-şi exerseze abilitățile motrice. Abilitățile motorii implică mișcări musculare mari ale corpului și includ alergarea, săriturile, aruncarea și menținerea echilibrului. Echipamentele de joacă fixe nu sunt necesare pentru ca preşcolarii să experimenteze niveluri ridicate de activitate fizică. De fapt, copiii sunt adesea mai activi fizic atunci când se joacă cu echipamente portabile, cum ar fi mingi, biciclete, cercuri etc

Atunci când se are în vedere proiectarea şi realizarea unui spațiu în aer liber de vârstă preșcolară, este important să se aibă în vedere următoarele:

- Crearea unui mediu în aer liber care să ofere o varietate de activități și experiențe de învățare și care să poată servi ca extensie a mediului de învățare din interior.
- Proiectarea și menținerea unui mediu de învățare în aer liber, care este sigur și organizat cu zone desemnate pentru diverse tipuri de joc și învățare.
- Existența unor spații adăpostite care să ofere umbră şi protecție împotriva intemperiilor
- Acces facil la o sursă de apă potabilă.
- Depozitare accesibilă pentru echipamentele de joacă în aer liber
- Posibilitate de dezinfectare a echipamentelor şi jucăriilor
- La fel ca în interior, spațiile în aer liber trebuie să fie organizate pentru a încuraja independența, utilizarea ușoară și învățarea. Copiii trebuie să poată accesa cu ușurință materialele și echipamentele
- Căile exterioare și scările trebuie să fie clar marcate și fără obstacole.
- Este important să vă asigurați că jocurile de mişcare se pot desfăşura în siguranță într-o zonă fără a întrerupe jocul dintr-o altă zonă. De exemplu, un traseu de alergare nu poate fi alăturat unei zone în care copiii desenează cu cretă. De asemenea, este imperios ca activitățile liniștite (artă, scris și citit) să fie separate de activitățile gălăgioase și active (jocuri sportive, alergare).

ACTIVITĂȚILE PE DOMENII EXPERIENȚIALE REALIZATE CA ŞI ACTIVITĂȚI OUTDOOR

DOMENIUL LIMBĂ ŞI COMUNICARE ne oferă o serie de oportunități de a aborda experiențele de limbaj şi comunicare în activități de tip outdoor:

Lectura educatoarei, lectura după imagini, povestirile şi repovestirile, dramatizarea şi jocul de rol cu subiect din basme şi poveşti realizate în aer liber, la umbra unui copac din curtea grădiniței sau în pădăricea de la marginea oraşului, pe lângă atmosfera relaxantă, obțin valențe noi prin oferta de a improviza inspirându-ne de la elementele naturale din jur.

Este de preferat să fie stabilit în curtea grădiniței un loc „de citit” unde copiii rămân pentru un timp răsfoind cărțile sau audiind poveştile preferate. Utilizarea unor instrumente neconvenționale: pietricele de forme alungite, ascuțite, de grosimi diferite, beţişoare etc. oferă o satisfacție deosebită de a lăsa mesaje„scrise” pe pământul sau nisipul umed, pe frunze mari, pe mâlul pârâului asigurând în acelaşi timp exersarea trasării semnelor grafice cu un anumit înțeles: de la simple liniuțe până la trasarea literelor şi a cifrelor cunoscute.

În parc, în timpul drumeției, în momentul de relaxare după jocuri dinamice, copiii pot fi antrenați să găsească cât mai multe cuvinte care încep sau se termină cu un anumit sunet, cuvinte cu un număr dat de silabe, să găsească rimă la cuvintele date sau propuse de ei.

Pornind de la un obiect care le-a stârnit interesul, îi putem îndemna să compună o poezioară, o poveste, să improvizeze jocuri-mimă, valorificând valențele limbajului non-verbal.

DOMENIUL ŞTIINȚE se încadrează extrem de bine activităților outdoor prin observarea directă a mediului natural şi social, prin explorarea şi „trăirea pe viu” a unor experiențe de cunoaştere, cât şi prin oportunități de a clasifica, distinge forme, culori, însuşiri ale obiectelor, de a ordona, pune în relație, explora pozițiile spațiale, de a compara, de a explora schimbarea cantității prin operații de adăugare sau extragere de elemente dintr-o grupă de obiecte.

De multe ori activitățile de educație ecologică se confundă cu activitățile de tip outdoor, prin derularea acestora în aer liber. Totuşi educația outdoor înseamnă mult mai mult, incluzând, printre alte valențe şi acțiunile de protecție a mediului. Activitățile de ecologizare a unor spații de joacă, a curții, plantarea şi îngrijirea florilor în fața grădiniței sau a locuinței personale au menirea de a responsabiliza copiii, formându-le o atitudine de protejare a vieții sub orice formă ar fi ea, de dezaprobare a acțiunilor de distrugere, poluare, ne-intervenție, nepăsare ale unor indivizi.

Plimbările cu temă, drumețiile, activitățile de culegere de plante medicinale, materiale din natură care pot fi utilizate la atelierul de creație pun copiii în situații din cele mai diverse prin explorarea procesele naturale, prin observarea efectului activității personale sau a omului în general asupra mediului. Copiii au în acest fel oportunitatea să exploreze procesele fizice şi chimice cum ar fi plutirea, diluarea, dizolvarea, circuitul apei, fenomenele naturale: ploaia, fulgerul, curcubeul, ninsoarea, urmele lăsate pe nisip, noroi, zăpadă etc.

O plimbare sub castani, toamna, incită copiii invariabil să adune castane, să le compare, să le ordoneze după mărime, să le găsească utilități noi în organizarea spațiului, să asocieze numărul la cantitate. De asemenea, pot fi implicați să măsoare cu unități de măsură nestandardizate suprafețe, lungimea diferitelor obiecte sau trasee, greutatea, propriile dimensiuni corporale, observarea modificării umbrelor obiectelor, a propriului corp.

DOMENIUL OM ŞI SOCIETATE presupune observarea activității umane, a modului de a relaționa şi a te comporta în societate, de a afla specificul meseriilor, a necesitățiii de a planifica şi organiza o activitate, de a urmări şi transpune un proiect în practică, respectarea regulilor şi consecințele nerespectării acestora.

Participarea la spectacole pentru copii, la activitățile culturale ale oraşului, la activități sociale de ajutorare a persoanelor defavorizate – copii din familii cu probleme sociale, persoane vârstnice, oferă situații în cadrul cărora copiii sunt implicați în acțiuni de donare de jucării, rechizite, obiecte de îmbrăcăminte, alimente pentru copiii aflați în familii defavorizate.

Prin implicare şi participare, copiii ajung să înțeleagă că suntem diferiți, dar egali, aparținem unei comunități, putem participa, suntem activi, suntem responsabili.

DOMENIUL ESTETIC-CREATIV oferă posibilitatea manifestării depline a creativității și sensibilității copilului. Acesta se pretează cu succes activităților outdoor prin oferta de sunete de intensități, timbre din cele mai diverse şi armonii sonore sau plastice din mediul natural.

Nelimitarea spațiului de lucru inspiră şi reduce plictiseala din sala de grupă.

Totodată, natura îi poate inspira pe micuți în a crea diverse tablouri, colaje cu materiale din natură,decorațiuni.

În grădinița noastră copiii sunt încurajați să sape pământul, să urce în copaci, să alerge liberi oriunde doresc, să se bucure de ce le oferă natura. Experiența dobândită pe viu este hotărâtoare pentru viitorul lor: lucrurile astfel învățate, la vârstă fragedă, se întipăresc definitiv, iar "lecțiile" deprinse în şi de la natură au un rol în modelarea dezvoltării copilului.

Ghidați de motto-ul „*Cea mai plăcută metodă de a-i face pe copii buni este să-i faci fericiți!*”, este de preferat să apelăm cât mai des şi cu mare încredere la educația outdoor, deoarece ea se adresează celor trei nivele de învățare: cognitiv, motric şi afectiv, este educația pentru corp, minte şi suflet.

